

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Ethelouoldi, VVilhelmi, Germani, sanctissimorum Episcoporum erga pauperes cura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

LUC. 21.

inimia, tuo fretus adiutorio, non sinerem eam inultus abire. At nunc
sciens hinc mihi parari eternam felicitatem, impense lator, & gratia
agens, illis piis mihi Salvatoris consolatoriis verbis, quibus discipulos suos
confirmavit: Capillus, inquiens, de capite vestro non peribit. Dixit, &
incredibilem quamdam animo persensit dulcedinem, statuitque
numquam pauperi vlli pectoris sui ostia claudere. Quam libera-
litatem in clericos praecepit ac Religiosos exercevit. Quorum vai
Gunthero dicto, tantam potestatem concessit, ut quoties sua pre-
sentia eius aulam illustraret, curam regni ei demandares. Tum ille re-
bus, quae in aula innenisset, in peregrinos, egenos, viduas, pupilos, ceno-
bia & Ecclesiastis erogatis, breui illam exinaniebat.

XI.

Seuer. Sulpit.
c. 2. de vit. S.
Martin.

Sur. 1 Aug.

Godefridus
Calvus in
eius vita 29.
Iulij.

Quid igitur? num & regnum fuit depauperatum? nequa-
quam. Sed dum rex pauperum; Deus regis & regni curam gessit.
Tanti autem curam hanc fecerunt Sancti, ut etiam sibi met ipsi
cibum, etiam vestes detraherent, e gentibusque largirentur. Palam
est, quid Martinus adhuc catechumenus fecerit. Ethelouoldus
Wintoniensis Episcopus, neque Ecclesiae ornamentis pepercit.
*Accidit, ut quandoq; acerba famis uniuersam Britanniam vehementer
opprimiceret, & multi pranumia inopia dira clade extinguerentur. Tum
ille pecuniam suam omnem in pauperes clargitus est. Deficiente pecu-
nia tolli iubet ornamenta quequa, & permulta vase argentea ex Ecclesia
thesauris confungi. Iis in pecunias redactis, cum multo cordis genitu
testabatur, se aequo animo ferre non posse, multa metalla durare integra,
hominem vero ad imaginem DEI factum, pretioso Christi sanguine re-
demtum, mendicitate, & inedia confici. Suscepit itaque innumeram
pauperum multitudinem; qui periculum famis evadere cupientes, ad
eum undig, confugiebant. Illos ipse in plateis, ovari solatio desitutus re-
fertilabat, singulis necessaria prabens: donec misericordia Dei de calo in
terram proficiens, & humano generis solita benignitate subueniens ma-
lum inopia temperaret. Inseminauit hanc curam mundi Moderator
etiam S. Wilhelmo Episcopo Briocensi, qui sua manu voluit sli-
pem pauperibus distribuere, quaquamq; ibat; & cum statutae elec-
mosynae darentur, ipse semper coram voluit esse, ne quisquam pra-
teriretur. Tempore famis, & sua, & aliena horrea euacuauit.
Deniq; rebus suis omnibus in egenos distributis, nihil superfuit,
nde condideret testamentum. Maluit enim sua viuis bene collo-*

care.

care, quām, post mortem, incertæ aliorum fidei committere dis-
pertienda. Constantius presbyter refert de S. Germano Episcopo
Antisiodorensi, eum obuijs mendicantibus, ex diacono suo inter-
rogasse, quantum secum nummorum haberet? cumque intelle-
xisset, tantum tres aureos præsto esse; omnes iussisse in pauperes
liberali sparsione effundi. Ibi diaconus futuri prouidus, unde ergo,
inquietabat, nos hodie vieti sumus? cui Germanus respondit: Pa-
scet Deus pauperes suos, tu, quod habes, praesta pauperibus. Diaconus
malè sollicitus, nec bene obediens, duos erogat, vnum reseruat.
In itinere à Leporio prædiuite domino vehementer ægrotō, per
cursores inuitatur, misso ducentorum solidorum munere. Quo
oblato, ad diaconum conuersus Episcopus: Accipe, ait, qua tra-
duntur, & intellige te fraudem fecisse pauperibus. Nam si totum, quod
didi, indigentibus contulissis, remunerator noster trecentos hodie reddi-
sset. Contremuit diaconus, secretum reatus sui innotuisse pontifici. In
qua historia apparet, quantam Deus habeat curam eorum, qui
pauperum curam gerunt; quibus & promissum centuplum reddit.
Nox solum igitur in pauperes iniurij sunt, qui iussas eleemosynas
vel interuertunt, vel diminuunt; sed etiam in proprios dominos
noxij. Nam pauperibus simplum, domino centuplum subdu-
cunt. O cæca parcitas, quæ nescis seruare pecunias, nisi in pro-
prium damnum!

Constant.
lib. 2. de vit.
S. Germani.
c. 11. Sur. 3.
lulii.

Matth. 19. 29.

Mulierum quoque eximia hic laus est; nam per illas miseri-
cors Dominus saepe egenis præsenti manu adfuit, docuitque diu-
tias ab illis, non in ornatum capitis, non in armillas & torques,
non vestes exoticas, & Phrygia acu elaboratas, sed in egentes at-
que misericordiae opera impendendas. Talis erat illa, de qua
scriptura ita loquitur: Transibat Elifæu per Sunam: erat autem ibi
mulier magna, que tenuit eum, ut comederet panem: cumq; frequen-
ter inde transiret, dinertebat ad eam, ut comederet panem. Qua dixit
ad virum suum: Animaduerto, quod vir Dei sanctus est iste, qui transe-
per nos frequenter. Faciamus ergo ei cœnaculum parvum, & ponamus
ei in eo lectulum, & mensam, & sellam, & candelabrum, ut cum vene-
rit ad nos, maneat ibi. Neque gratis id fecit, pro gratia, gratiam
sensit, & quæ sterilis erat, filium acquisiuit. Quām multæ ciusce-
modi opulentæ lunones prolem optarent, sed pauperes non cu-
rant;

XII.

4, Reg. 4. 8.